

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De Igne inferni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](#)

pro singulis anni diebus. 231

iste tantopere vexatus, & contemptus ad Martius.
miserationem te nunc moveret. Utius
partis sortem tunc eligere malles? Utra
melior tibi modò videtur? futura è præ-
senti pendet. Elige.

Statue non erubescere Evangelium, pleno ore
virtutis sectatorem te profitere; & honori tibi
ducere, quod Christi sis affecta; cum hoc sit
medium, ut te in extremo iudicio agnoscat, te
unum è suis esse,

Non erubesco Evangelium. Rom. i. v. 16.

Non erubescas prædicare, quod nōsti
defendere etiam inter blasphemos, quod
credisti. Aug. in Psal.

DIES XIII.

De igne inferni.

I.

IN inferno ignis erit, qui reprobos torque-
bit. Fides hoc docet, & ratio persua-
dere nobis debet. Maximis malis, ut est
peccarum, maxima pæna jure debetur;
neque ingenium humanum graviorem,
quam pænam ignis concipit. At qua ra-
tione ignis corporeus animam spiritualem
torquere potest? qui hoc fiat, non capio.

P 2

Sed

Martius.

Sed scio, Deum mihi dicere, hoc fieri. Et id mihi sufficit. Verba sacrarum paginarum hac super re obscura non sunt: ea prom interpretari velle, est ijs credere nolle. Credamus, Deum plus facere posse, quam nos comprehendere valeamus. Si credere nolis, igne in inferno esse, ipsomet Christo tot locis id asseverante, dignus es, qui eo condemnatus ab illo æternum ardeas. Væ tibi, si inferni ignem credere eo usque differs, dum eum lenseris?

II. Ignis inferni vim habet inusitaram. Ad hoc comprehendendum satis est, icire eum Divinæ Omnipotentiae Instrumentum esse, modo peculiari torquendis animabus applicatum: & propriea ad virtutem agendi supernaturalem elevatum, hinc etsi prorsus corporeus sit, vim suam in animas spirituales exercet. Ea de re in sacris litteris spiritu Dei animari dicitur. Idcirco non modo corpora, sed & animas reprobatorum urit, & cruciat. Scriptura quoque eum sibi comparat, qui corpora conservat, & unam eorum partem confundit ad servandam alteram. Ideo SS. Patres eum appellant ignem dilcretum, qui vim suam exserit, habita ratione reorum magnitudinis, & multitudinis criminum, ac reprobis ita parcit, ut eos diutius punire

nire possit, nec eos unquam destruit, ut Martius, semper torqueat. Solus aspectus ignis modice ardoris horrorem nobis iniicit: quid fieret, si in periculo in eum incidendi versaremur? quantopere igitur commovere te debet horror ignis inferni, cuius noster non nisi umbra est, & qui futurus est pæna ignis illius impuri, quo fortasse nunc flagrare tibi jucundum est?

III. Quisnam, quantumvis ambitiosus esset, integri cuiusdam Regni obtinendi desiderio, unius solummodo mensis, quid dico unius mensis, immo unius duntaxat diei spatio, lento igne ardere vellet? ambitio forsan adeò eum excæcare posset, ut ad hanc conditionem accederet; sed vix aliquot momenta ignis ardorem sensisset; Næ! is quantocytus pactum rescinderet, si posset. Hoc pretio Regnum emere nollemus; & quotidie periculo nos expomimus in flammis ab ira omnipotentis DEI succensis, non per unam tantum diem, sed per totam æternitatem ardendi, non alicuius Regni, sed exigui lucri, unius momentaneæ voluptatis, vani honoris amore. Potestne inveniri agendi ratio minus comprehensibilis, & nihilominus magis Universalis? Et qui hæc cum ratione, & fide convenit? an non talis etiam tua est?

P 3

Si

Martius. Si ita res habet, ubi ratio tua, ubi fides tua?

Imitare praxin sancti illius viri, qui, cum violenta urgeretur tentatione, digitum suum ignem admovit; cuius ardorem cum sentiret, sibi dixit: Tu nec ad momentum hujus calorem ferre potes; quomodo igitur ardores ignis inferni tollere poteris?

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? Isa 33. v. 14.

Sævit, & parcit; nec totum est, quod punit; cujus saevum est, quod ignoscit?

DIES XIV.

De Paradiso Cælesti.

I.

Quid est Paradisus Cælestis? est regio, cuius incolæ aliam hereditatem non habent, quam ipsum Deum. Felix populus, cui possessio ipsius Dei omne bonum afferit, & in quo omne bonum invenit. Beatus populus, cuius Dominus Deus ejus. In Cælo Deum videbimus, Deum possidebimus, Deum amabimus; Deo fruemur, Deum 1. Cor. 13. videbimus à facie ad faciem: quia non adegit

v. 15.